

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. ХУИ. бр. 81 (1680)

В. Търново, събота, 7 юли 1962 г.

Цена 2 стотинки

Всеки ден, всеки час е решаващ за изпълнение указанията на Юнското съвещание!

ДА СЕ ПОЛИВА ДЕНОНОЩНО!

За получаване на нормална реколта от пролетниците няма по-мощно и по-ефективно средство от поливането.

В нашия окръг възможностите в това отношение са твърде големи. Кооператорите положиха доста усилия за да използват тези възможности. Досега са полели 468 240 декара селскостопански култури. Трябва да се отбележи обаче, че в последно време темпът на поливането спадна. Дневно сега се напояват по 6—7000 декара докато в средата на юни средният прираст беше 12—14 000 декара т. е. двойно по-голям. Има още значителни площи царевича не полети първи път. Изостава поливането на люцерната. Не се поливат пасищата и мерите. Особено изостават в поливането на люцерната ТКЗС Павликени, Ресен, Михалци и др.

Защо се получи така? Главната причина е успокоението, което настъпи от падналите тук-там валежи. Мнозина от ръководителите на стопанството в окръга сметнаха, че почвата е навлажнена достатъчно и повече поливане не е нужно, поради което разхлабиха организацията и темпът спадна. А по-вредно и пакостно явление от това не може да има. Слабите дъждове съвсем не могат да задоволят нуждите на растенията за вода. Точно сега царевичата, захарното цвекло, люцерната, памукът се нуждаят от най-големи количества вода. Месец юли е критичен за развитието на тези култури и, ако не им се помогне реколтата се поставя под въпрос, а животновъдството пред нови трудни изпитания.

И съвсем изненадващо е, че тези неща не тревожат ръководителите на някои стопанства. А обратно. Хиляди литри вода се пропиха през нощта в Б. черква, където не е организирано нощно поливане. И в Павликени, където има сравнително добра организация по поливането, бригадите Ив. Атанасов и Петър Баренски допускат безконтролно да се пуска водата в слънчогледа до бутовското шосе.

Малко са и стопанствата, които полагат усилия за използване на водите в микрорайоните, деретата, подпочвените води. А всяка капка вода сега е ценна, всеки литър вода носи килограм продукция.

Да се търпи това изоставане не бива! Дълг е на партийните комитети и организации, на управителните съвети относно да мобилизират силите на кооператорите. Да създадат стегната организация, да въпреят всички магчини. Да се полива денонощно — това е нужно сега!

Много години работи като комбайнерка Анка Атанасова от МПК — С. Сухиндол. Три години е била бригадирка в Съветския съюз и е обслужвала комбайни за бране на памук. Сега в пак на комбайн „СК-3“ и вървее по блоковете на РКЗС в с. Върбовка. Осма за два дена е овършила 82 тона зърно.

Снимка: Ив. Воденичаров

ПЕСЕНТА НА МАШИНИТЕ

Един след друг преминават през кантара в стопанския двор в с. Недан тежко натоварени камioni с узяло, едро зърно и се отправят към площите. Всяка бригада си има своя площадка, където се елеватор се прехвърля зърното за изсушаване. На площадката на четвърта бригада работи нова машина, която с помощта на няколко кооператори поема зърното, превежда го и същевременно го тририра. — Хубаво работи машината! — каза обгорал от слънцето кооператор. — Педесет тона зърно може да очисти на ден. Недалеч от площадките е кооперативният стол. В него се хранят дневно 200—240 кооператори. Сега е обед. Няколко механизатори и шофьори бързат да се нахранят, че машините ги чакат. Халпал на бързо шофьорът Любен Момчев хвана здраво кормилото на своя „ЗИЛ“ и потегли към полето, към комбайните.

Когато камionen стигна на блока, комбайнерът Александър Неделчев вървеше по следните откоси. От отворения бункер потеклоха едри зърна. Бързо се пъли камionen, пъли се с радост и сърцето на комбайнера. Няма за неданчани суша, тъй като блоковете им са прорязани от напоителни канали.

— От поляния блок с италианския сорт „Сан Пасторе“ от 150 дк овършиха по 300 кг, а от 100 дк ечемик по 400 кг зърно — с открито удовлетворение каза комбайнерът Александър Неделчев. — И този блок добро зърно дава. До вече ра жънахме с Генчо Николов, групово, а сега отивам да жъна на шеста бригада. Юнското слънце жаря. Трещи над полето мараня. Машините се задъхват от горещината, но не спират. С песента на комбайна се слива и шума на трактора. Трактористът Йордан Христов непосредствено след комбайна събира и извлича сламата. А недалеч комсомолците-транспортисти орат стърнището. Едновременно жътва, вършват, извличат на сламата и ора! Няма време за губене. В това са убедени неданските механизатори. Затова до късно през нощта, когато угасват последните светлини в селото, техните машини работят и огласяят с тракторния шум полето.

Д. Минкова от Общественият редакция на в. „Борба“ — Павликени

В района на стопанството жътвата започва по-късно. Това обаче съвсем не бива да успоява ръководителите. Не бива да се губи нито час. Трябва да се подобри работата на машините през нощта.

Партийните организации и комсомолските дружества, агитаторите трябва чрез широка разяснителна работа да покажат на всеки кооператор, че сега и денят е решаващ за засяването и отглеждането на вторите култури.

М. МАНОЛОВ

По 40 тона на ден първокачествени домати

До преди години за ранно зеленчуково производство в Карансенския кооператив не можеше да се говори. Но след прокарване на двете големи водни артерии, носещи вода от язовир „Александър Стамболийски“ районът се съживи. Зеленчуковото производство от мечта стана основен поминък на кооператорите. На територията на стопанството сега има четири зеленчукови бригади, които отглеждат почти всички видове зеленчуци. Но най-голямо внимание се отделя на ранните домати.

Големите грижи за домовете като окопаване, подхранване, филзиране, борба с болестите и неприятелите дадоха резултат. Сега всички се радват на богатата реколта и напрегнат сили коя бригада ще излезе на първо място, коя ще набере най-големи количества домати за износ. Към 6 юни стопанството предаде общо за износ 258 тона, като средно на ден бере и предава по 40 тона първокачествени домати.

Най-много — 74 тона е предала бригадата на Димитър Гарталов от с. Батаи, следвана от бригадата на Борис Алтънов от Карансен.

Емил КАЛЧЕВ

гл. агроном на ТКЗС „Георги Димитров“, Карансен

Повече билки

Тази година служителите от градската потребителна кооперация в Горна Оряховица по-добре организираха изкупуването на билките. Благодарение на това в складовете на кооперацията вече постъпиха над 550 кг липов цвят, 140 кг цвят от лайка, над 160 кг равнец, листа от момина съзла и много други ценни билки.

В беритбата участвуват и самите служители. Наскоро те организираха трудов ден за бране на липов цвят. Само до обед набраха повече от 30 кг.

А. Влайчева

По кооперативните ниви

По всички кооперативни ниви на окръга, безспирно продължава жътвата, окопаването и сентбата на вторите култури.

В ТКЗС „Пробив“ с. Овча могила наред с жътвата на ечемик и пшеницата, кооператорите извършват със самоходни комбайни жътвата и вършватбата на експерзетата. Досега са пожънали 632 декара и овър-

шани 32 тона зърно. Едновременно с това и 800 декара памук са обработени машинно. След това започна второто окопаване на ръка.

Стопаните от с. Овча могила предадоха 2450 кг пшеници, а от с. Червена 2350 кг. Така те получиха към 19 000 лева допълнителен доход.

В лясковските лозя, Никола Божуранов, заедно с комсомолците Борислав Бъчваров и Никола Трайков ежедневно изорават с коне местата, където не може да мине трактор.

В с. Росно комсомолското звено начело с Атанас Джабилов, наред с обработката на домовете, окопават овошните дръвчета.

Кооператорите от с. Средни колиби обработиха 35 дк малини. До началото на месец юли те набраха 3 200 кг Над 500 кг браха десетокласниците от политехническото училище в гр. Елена, които бяха на помощ на кооператорите.

Всички ден три комбайни жънат и вършат от 60 до 100 тона зърно в блоковете на ДЗС „Совата“. Досега с винд роуер са ожънали 2200 декара ечемик и 700 дк пшеница.

(По дописки на: П. Панчев, К. Василев, Йордан Чолаков и К. Дамяновски).

Непосредствено след пожъването на ечемика в ТКЗС с. Върбовка площите се изорават и засяват с втори култури. НА СНИМКАТА: Трактористът Стефан Йорданов сега царевича втора култура за зърно.

Снимка: Ив. Воденичаров

НОВИ МОЩНОСТИ В СТРОЯ

В подножието на красивите дигли на Еленския Балкан, на изток от града, се намира дървообработващото предприятие „Ела“. Тук за по-малко от една година изпод ръцете на строителите блесна нов, модерен цех за дървесни плоскости. В четвъртък цехът влезе в пробна експлоатация. Произведени са първите листи дървесни плоскости с различна дебелина. За суровина на цеха служат изрезките и отпадъците от първичната обработка на тропиците.

Новият цех е обзаведен с машини от Чехословашката социалистическа република. Упо-

рито се трудиха при монтирането на секачната машина, дробилната, сушилната, пресата и електрическата инсталация монтажниците и строителите от бригадите на Дончо Коев и Люцкан Кушев. През последните месеци те не знаеха цо е празник. Те удържаха на дадената пред Партията дума. В чест на Осмия конгрес предадоха цеха в експлоатация на време. Ценна помощ им оказва чехословашките специалисти Пипал Станислав, Милаш Саторин и Павел Спашил.

До края на годината цехът ще произведе 800 кубически метра плоскости

Здр. Стефанов

280 контейнера

Колективът на металообработващото предприятие „Багрянка“ в Павликени, в чест на Осмия конгрес на Партията, изпълни успешно поръчката на вагоностроителите от завод „Червена звезда“ в Бургас, като изработи 280 контейнера, предназначени за насипно извозване на цимент до строителните обекти.

Контейнерите се монтират към вагоните и много улесняват превозването на цимента. Освен това се пестят големи количества книжни човали и се увеличава няколко пъти производителността на труда при товаренето и разтоварването. Един контейнер побира осем тона цимент. Циментът се товари гравитационно, а се разтоварва вакуумно. Разтоварването става само за 20 минути. Вакуумната инсталация може да принесе цимента на 50 метра от мястото на разтоварването и на 15 метра височина.

Работниците Костадин Станев и Стоян Райчев подобраха работата по разкрояването дъната на контейнерите и от цялата поръчка спестиха 48 тона стомана която струва на народното стопанство 12 078 лева.

СВЕДЕНИЕ

за някои селскостопански работи към 5 юли 1962 г.

ТКЗС	тютюн II коп. %	полети култури общо %	жътва царевича %	засети II кул. дк.
1. Алеково	7	90	96,2	25,8
2. Драгомирово	20	68,4	47,8	25,8
3. Овча могила	17,7	47,8	—	37,7
4. Козловец	—	85,7	71,4	9,6
5. Горна Студена	53	97,8	93,7	36,4
6. Ореш	100	161,2	116,7	8,9
7. Младарево	—	85,4	100	58,9
8. Моравица	—	76,7	78	25
9. Балван	—	57	71,3	3,8
10. Килифареве	100	41,4	33,3	9,2
11. Обединение	—	103,7	125	50,4
12. П. Тръмбеш	100	87,1	73,6	25,6
13. П. Сеновец	28,6	72,5	110,9	56,2
14. Ресен	—	62,6	78,8	21,9
15. Самоодене	100	73,5	69,3	29,6
16. Страхиново	18,9	26,1	34,4	32,4
17. Търново	55,7	81,9	54,1	5,9
18. Ц. Кория	88,3	33,4	11,2	20,1
19. Беброво	—	17,2	23,4	—
20. Буинци	—	—	—	—
21. Еленска	5	22,5	41,6	—
22. Ляларица	27,1	63	17,4	10
23. Константиан	100	100	68,9	—
24. Бяла черква	61,4	78,7	97,6	33,9
25. Върбовка	100	82,2	97,1	63
26. Павликени	4,5	82,9	106,7	52,5
27. Лъсково	—	66,6	93,3	41,9
28. Дол. липница	34,5	56,5	68,7	48,5
29. Карансен	40,8	97,2	80,7	61,7
30. Михалци	3,3	71,4	65,8	40,7
31. Сухиндол	—	62,8	105,2	49,6
32. Джулюница	78	52,9	39,8	30,2
33. Кесарево	89,4	59,3	26,3	7,7
34. Драганово	50,1	61,4	22,1	23,7
35. Сунчиза	59,6	14,4	140	3,7
36. Д. Оряховица	86,5	44,7	64,6	59,3
37. Камен	68,5	62,5	40,7	0,8
38. Лясковец	100	76,2	56	17,7
39. Поликраище	48,6	92,5	85,2	66
40. Стражица	50	50,2	34,6	1
41. Асеново	84,2	73,7	9,2	0,3
42. ДЗС Г. Оряховица	—	100	100,3	—
43. ДЗС „Совата“	—	63,9	37,2	—
44. ДЗС Свищов	—	119,5	—	—
45. ДЗС „Дунав“	—	72	91,9	—
Всичко за окръга	41,3	78,8	77,1	28,99

НЕ ПОДГЪВАТ КРАК

Жътва е. Слънцето още от ранни зори спуска своята жарка мараня над узрелите жита. Част е 4.30, а обширните блокове на ТКЗС — Моравица огласят от виковете на ранобудните механизатори.

— Да почваме! — провиква се комбайнерът Велко Илиев. И скоро полето заехта.

— Днес повече от вчера — това е девизът на моравските комбайнери. Пък какви хубави жита — да не им се наравдаш.

Председателят на стопанството Йордан Георгиев, заедно с партийния секретар Борис Лишев връчката червеният флаг на първенеца. Днес го пое Цветан Георгиев, който за предния ден бе ожънал 180 декара и овършил 52 000 кг зърно. Досега в стопанството са ожънали над 3 500 декара ечемик и пшеница.

Жътвата е в разгара си и хората не подгъват крак.

Ал. Цачев

Майстори на хоровото изкуство

Хорът на пражките учители има световна слава. Основан през 1908 година, той е изнесъл концерти в цяла Европа, САЩ, Куба. И цявкжде е посрещан възторжено. За него в „Манчестер Гардиан“ пише: „Пенето на този хор, цялостно се отличава от всичко, на което сме навикнали гук“.

А именият певец Ф. И. Шалипин казва: „Прекрасно певческо съвършенство и красота. Какво по-съвършено може да се очаква“.

Забележителното майсторство на хора — пражките учители, носител на Ордена на труда в Чехослования и на дру-

ги международни награди проличава и снощи — на концерта във В. Търново. Стотици граждани се любуваха на безупречната интонация, изисканата гласова подготовка.

Под диригентството на проф. Ян Касал с голямо изкуство и култура бяха изпълнени песни от Б. Сметана, П. Кржижковски, Б. Мартину, А. Дворжак и други композитори.

От името на присъстващите приветствува скупните гости — майстори на хоровото изкуство учителната Радка Ангелова. Букети от свежи цветя поднесоха участниците в хора на здравните работници.

ЕДИН ЗАГУБЕН ДЕН Е МНОГО!

Въпреки голямото трудово напрежение, през тези дни, управителният съвет на ТКЗС в Церова кория отдели необходимия брой кооператори и механизатори за подготовката на площите и засяването на втори култури. Специалистите всекидневно оказват агротехническа и организационна помощ на стопаните. Прибирането на ечемика завърши завчера. Веднага въпрос № 1 стана — прибирането на сламата. Тя се складира край блоковете на ширин. Така ще се съхранява до балирането й. Кооператорите правят всич-

ко възможно, за да освободят най-напред поливните площи. През последните няколко дни в района на стопанството паднаха валежи. Тези валежи и наличната влага след жътвата са много благоприятно условие за поникване на семената на вторите култури и за развитието на растенията. Затова всички сили се насочват към подготовката и бързото засяване на вторите култури. Семената вече са почистени и обеззаразени. Ще бъдат засети 410

дк с царевича за зърно и над 350 декара за силаж на поливни площи. Освен на тях, управителният съвет за компенсиране и намаляване на евентуалните загуби от сушата — разчита много и на зеленчуковите култури. Тъй като лункът слабо се разви, двойно е увеличен сегашният планът за засяване с праз. Ще засеят още около 40 дк с краставици — корншон и 40 дк със зелен фасул, 20 дк със спанак и други.

М. МАНОЛОВ

УКАЗАНИЯТА НА ЮНСКОТО СЪВЕЩАНИЕ В ДЕЙСТВИЕ ПОЛИВАНЕТО -- ГОЛЯМ РЕЗЕРВ

От година на година павликеноското кооперативно стопанство "Път към комунизма" получава все по-високи добиви. Успехите, които има стопанството се дължат на непосредственото близко и конкретно ръководство от страна на Градския комитет на БКП, първичните партийни организации в района на стопанството и управителния съвет на ТКЗС. Те неспирно полагат грижи за правилното използване на водите на Росицката напоителна система за напояване на различните селскостопански култури.

Навременното поливане на есенните и пролетните култури, на изкуствените и естествените ливади, на трайните насаждения и пасищата не счита за голям резерв за увеличаване на добивите. За нас поливането е първостепенна задача не само през пролетния и летния сезон, а през цялата година. Няма месец, през който на заседание на борото, или на събрание на първичните партийни организации да не се поставя на оценка как е организирана работата по поливането, каква е подготовката на площите и поливаческият инвентар, на кооператорите, какво е качеството на поливните и р.

Още при септември на есенните култури, а също така и при засяването на пролетните, Градският партиен комитет извършва проверки, контролира качествено ли са подготвени площите за напояване. През зимата пък под ръководството на Комитета и първичните партийни организации, управителният съвет на ТКЗС, с помощта на Държавната напоителна система, организира и провежда курсове по поливни отделни с кооператорите от отделните бригади и звена. Освен това в кръжоците по агротехника с кооператорите, специалистите в своите беседи, наред с другите въпроси отделяха първостепенно значение и на поливането като мероприятие за повишаване на добивите. Също през зимата се подготвяха и необходимите съоръжения: джодовали машини, агрегати и поливачески инвентар.

Настъпващото засушаване през май тази година наложи да се вирежат в действие наличните възможности и средства за напояване на всички селскостопански култури. По инициатива на Градския комитет в средата на май бе свикано съвещание на партийния и стопанския актив. На него бе направена оценка на състоянието на есенните и пролетните култури. Поставена бе задача — да не се чака за дъжд, а незабавно да се организира поливането на есенните култури. С това работата не свърши. Предприета бе широка разяснителна дейност. Състояха се открити партийни събрания. Дадеха се конкретни задачи на партийните групи. Въпросът за незабавното поливане бе широко обсъден в бригадите, звената и фермите. По този начин той стана достояние на всички кооператори.

Какъв бе резултатът от всичко това? Отличен! Само за 2—3 дни ние можахме да създадем пълна мобилизация на комунистите и безпартийните. И докато първоначално излизаша само по 50—60 души от трите селища и поливаха дневно по 400—500 декара, то към 25 май техниката брой надмина 300 души, а поливатата площ надхвърли 2000 декара дневно. В поливането бяха включени 8 джодовали машини и други технически съоръжения. В резултат до края на месец май бяха полети 16 445 декара есенни кул-

тури. Това ни помогна да започнем по-организирано поливането на пролетните култури.

За добрата организация на поливането допринесоха много и навременните указания на Централния и Окръжния комитети на Партията. Тревожното поставяне на въпроса за денонощно поливане и най-рационално използване на водата за напояване на културите, пасищата, мерите, люцерната и други ни стреснаха още повече. На партийни и бригадни събрания ние разгледахме писмото на ЦК на БКП, направихме оценка на допуснатите слабости по разпояването на водата, неизлизаното навреме на работата от някои кооператори, приехме допълнителни мерки. Така биеме организирано денонощно поливане, като през деня се поливаха пролетните култури, а през нощта пасищата и мерите.

Комунисти и безпартийни се видяха на решителна борба със сушата за спасяване на културите и за изпълнение на дадените обещания в чест на Осмия конгрес на БКП.

Много са имената на комунистите, които със своя личен пример увеличаха безпартийните. Трудно е да се посочи кои от тях най-напред излизаша да поливат, защото всички се ръководеха от една цел, колкото се може по-рано да бъдат полети културите. През всяко време в 2—3 часа сутрин, или през деня до 9—10 часа вечерта на блоковете все има поливачи. През нощта пък животновъдите заставаха на смяна. Те поливаха пасищата и мерите. И все пак примерът на комунистите: Йорданка Маринова и Янка Маринова от II-ра полевна бригада, Георги Гюнев от I-ва бригада и много други не може да не се изтъкне, не бива да се премълчи.

Голяма роля изигра и редовното водене и отчитане на социалистическото съревнование между звената и бригадите. Всеки понеделник на първенеца — звено се връчваше предното червено знаме. Голям дялът и на звената и бригадите, участващи в движението за комунистически труд, които със своя упорит труд даваха личен пример сред останалите. Звено на Анка Узунова от II-ра полевна бригада, например, през цялата пролетна кампания не допусна да му бъде отнето знамето от никое друго звено. И с право при отчитане на съревнованието за пролетните полски работи то бе излъчено за звено-първенец. В редците на първите са и звеното на Надежда Кръстева от III-та полевна бригада, на Берт Неделчева от I-ва бригада и Пенчо Георгиев от IX-та бригада. Те най-добре организираха работата по поливането, по качествено изпълнение на селскостопанските задачи. От всички излъчени 12 звена-първенци 8 се борят за високо звание — звено за комунистически труд. Най-добра организация по поливането създадоха кооператорите от бригадите на Христо Кръстев и Петър Стойков, които също бяха излъчени за първенци в пролетната кампания.

В резултат на така създадената организация по поливането и разгарянето на съревнованието ние можахме до края на м. юни да полеем общо 44 509 декара, като всички пролетни култури са полети по един път и сега се поливат втори път. Над 1000 декара царевича вече е полетан два пъти, а също и 1233 декара захарно цвекло, 170 декара люцерна, 523 декара трайна насаждения, 380 декара мери и пасища. Полят

е тютюнът и други култури.

Успоредно с поливането върви и окопването на културите. Втори път вече са окопани 6 442 декара царевича, 1 420 декара слънчоглед, а трети над 2 686 декара захарно цвекло. Почти всички култури са в добро състояние.

Градският комитет на Партията, неговият секретар и всички работници от Комитета извършват непрекъснато проверки, контролират, на място с партийните бора правят оценка на изпълнението на задачите, обсъждат и приемат допълнителни мерки. Голяма оперативност проявиха и партийните секретари Кирил Маринов от с. Недан, Вачо Йорданов от с. Патреш, Михаил Стоянов от Павликени, ръководните другари в ТКЗС и бригадите. Те следяха отблизо работата, стрелеха се да подобрят организацията по изпълнение на решенията на ГК на БКП и Управителния съвет на ТКЗС. Мога да се посочат вече и първите резултати. От пожняните 5 454 декара ечемик в бункерното тегло средният добив е около 300 кг, а от отделни площи и по 350—400 кг.

Хубавото се вижда. Но Градският комитет на Партията, Управителният съвет на ТКЗС, допуснаха и някои слабости. Не всякога се осигуряваше използването на водата през нощта, оставаше се да изтича по каналите и деретата. А можеха да се поливат пасищата и мерите. Не се осигури достатъчно поливачески и чевтар необходим за създаването на по-добра техника на поливането. Допуска се в отделни бригади да се изграждат неподготвени кооператори, които не можаха добре да регулират водата, а това стана причина някои площи да се измиват и затлачат. Тези недостатъци ние вече отстраняваме. Въоръжени с указанията на Юнското съвещание в ЦК на БКП, нашият партиен комитет, цялата градска партийна организация и занаятчиите използват този богат резерв за увеличаване на селскостопанската продукция. Сега на мястото на ожняните площи засяваме усилено втора култура царевича. Тя също ще бъде поливана, за да получим повече зелена маса за силки.

АТ. ПЕТКОВ

секретар на Градския комитет на БКП гр. Павликени

Миналата седмица в радиоклуба на ДОСО във В. Търново се състоя състезание от Третото републиканско първенство по радиотелеграфия за пионери.

На снимката: Момент от приемането на букви. С внимание следят предаването Дончо Марангозов от В. Търново и Маргарита Арсова от София.

Ад. Тошев

85 години от освобождението на Търново

ПЕТ ДНИ НЕ СТИХНА РАДОСТТА

За българина Търново е светиня — най-богатия съкровищница на стари паметници и художествени произведения на родната ни култура и изкуство.

От блясъка и величието на старата столица днес единствено крепостите Царевец и Трапезица пазят скъпи спомени за далечното минало.

Търново 1393 година...

Тъмен облак забулва старата столица. Година наред турските пълчища рушили крепости, дворци, ценни паметници на българската култура.

Но в този град години наред се е пазил буден народният български дух. Тук се разпалва пламъка на революционната борба. Първите Търновски въстания. Велчовата завера, въстанието на капитан дядо Никола, Х. Ставрената бунта, четите на Филип Тотю, Ст. Караджа и Х. Димитър, изградените революционни комитети от В. Левски и отец Матей това са непрекъснат низ от борби за национална независимост.

И най-сетне освобождението дойде.

25 юни (7 юли нов стил) 1877 година. Търново.

Топъл юнски ден. Слънцето весело, сякаш особено тържествено грееше. Янтра все тъй равнодушно, както някога, отнася виденото, чуто.

От два дни градът съсем бе опустял, подобно на обезлюдено селище. В този ден занаятчиите дюкани бяха затворени. По прозорците на старите търновски къщи бяха спуснати тежки завеси. Гражданите се спотайваха в къщите си. Те се плашеха от фанатичната мохамеданска тълпа.

От нийде никакъв звук. Същинско мъртвило.

2 часа след пладне.

Някой върви по улицата и води дете. Това е последният търновски мотесафрин.

След половин час екат топовни гърмежи. Руските войски бяха на Карталя — Орлова височина. Оттук те обстрелват турските войски, които са се укрепили зад Янтра на Света гора. Случайни куршуми летяха над града, чаткаха по покривите. Болят не трай повече от час и половина. — два. Руската конница се спуска към Белияна (където днес са казармите), за да прегони Янтра и прогони турците.

Русите не дадоха нито една жертва. Ранен бе само един млад търновец от семейството на Георги Шекерджиев. Обхващат от неописуема радост, той се затекал да ги посреще. без

Посрещането на руските освободителни войски във Велко Търново.

да захвърли феса от главата си, или поне да прави кръстен знак, за да се разбере, че е християнин.

След прекратяването на боя руската конница заслиза от Карталя.

По пустите още улици се яви познатата на търновските граждани баба Мота.

— Ей, хора българи, излизайте вече да посрещнете москвите, що от турци и башибозуци ни спасиха — викаше

тя въодушевена. Първи бяха децата, горящи от нетърпение да видят "москвите". От къщите и дюкните започнаха да излизат хора, 4 часа след пладне.

Църковен камбанен звън възвести свободата на старопрестолния град. В това време от източната страна на града се задава грамадна вълна от хора, предшествувана от свещеници в църковно облекло и ходоути, начело с архимандрит

Стефан. Те отиваха на запад да посрещнат идващите вече руски войски. Главната улица бе почерняла от народ. От всички страни се чуваше сърдечното българско:

"Добре дошли!"
Ето войските са близо до хана на Бяла Бона. Той е скъпен с мушката и шибой, с пестри черги и килими. Една жена с разтреперан глас едва успя да каже:

— Добре сте дошли, добри хора! Добре сте дошли, добри хора! По лицето й течеха слъзи. Това бе Бяла Бона, укривателка на революционерите от въстанието 1876 година.

Всеки посрещаше кой както можеше: но рядко имаше човек непосредствен. Старци колебливо благославяха "дядо Иван". Жени и деца правеха венци и сами ги окачваха на войниците. От всички страни хвърчаха чешмирови клонки.

Сърдечно и мило посрещане стана пред къщата на видната търновска деятелка Евгения Кисимова. По главната улица пред къщата й бе поставен килим. На единия от прозорците й бе спуснато знаме, на което бе написано: "Добре дошли, скъпи освободители!" Тук тя им поднесе хляб и сол и дълга прочувствена реч. Пред Конака (днес ГНС) градските първенци поднесоха своите приветствия и признателност за Освобождението.

На следващия ден нова радостна вълна обзе града. Новото бе устроено посрещане, този път на руския генерал Гурко. Пет дни по-късно топовни гърмежи възвестиха пристигането в Търново на главнокомандващия руските войски Н. Николаевич.

Цели пет дни не стихна радостта на освобождения град. Това бе чиста, сърдечна радост на отрудения български народ.

Т. ДРАГАНОВА

Русите идат

(По случай 85 години от освобождението на с. Мусина от турско робство)

"Седми юли 1877 година — изтъква в своите спомени Гено Недялков Костадински (1862-1928) — е денят на освобождението на нашето село от 500-годишното турско робство. На този ден през 1877 г. влязоха в Мусина първите части на руските войски — руски казаци — и възвестиха на жителите й края на едно дълго и тежко робство. В тоя ден мусинчани си отбяхаха свободата. Трябваше човек да бъде тогава в Мусина, за да види какъв възторг бликаше от душите на мусинчани, как те бяха весели и радостни, поздравляваха се и си завързваха възторжени разговори за великото събитие...

Някои наши мусинчани на тоя ден, привечер, били в местността "Под Бабиня" и видели русите. Тичащом те идват в село с вик: "Русите идат!" Викът "Русите идат" се разпространи със светкавична бързина из селото.

Всеки викаше: "Русите идат" и бегаше към северната страна на селото, към лесничерския път. Скоро площадът се изпълни с народ... Настана мъртва тишина. Многочисленото мъляче и беше в ням екстаз. То не знаеше

какво да прави. Едни се кръстеха, други струваха поклони, трети плачеха, а други, възхитени от гледката на казациите, на великопепите им коне и от събитиято, просто не правеха нищо, само слясани стояха и гледаха...

Моментът беше зашеметяващ, събитиято — потресаващо.

Това беше съблеман момент!

Гено Недялков Костадински не успява да завърши спомениите си за посрещането на генерал Гурко в Мусина, тъй като през 1928 г. почина.

Сам след един час и откъм с. Мухалици през местността Садина се задава генерал Гурко с войската си. Той бива възторжено посрещнат в Мусина. За известно време той отседна у дома на хаджи поп Иринчо Петров, където бива богато нагостен.

Ръкувайки се с насъбрали

те с мусинчани генерал Гурко забелязва, че повечето от децата имат на главите си фесчета. "Момиченце, защо си с фесче? Как се казваш?" — запитва той Дочка Генова Димова. Баба Дочка Генова почина неотдавна в Мусина. Майка й Лърба, дъщеря на хаджи

поп Иринчо Петров, се разплаква и "отвърща": "Баща й загина в Дрливското манастир". Тогава генерал Гурко прегръща малката Дочка Генова, погалия я по косичките и заплаква. Тръгвателен момент!

След като бива богато нагостен генерал Гурко се прощава с мусинчани и през Бърдо по посока към Беляковец се устремява с войската си към В. Търново.

В българските опълчениски дружини проявили подвиг и героична саможертва в Руско-турската война през 1877—1878 г., вземат активно участие и мусинчани: Кольо Генов — бивш курьер на Мусинския революционен комитет и десетник от Попхристовата чета, Димитър Кичушкин и Минко Ганев Галушев. И тримата вземат активно участие в епичните боеве на Шипка. Тук загива още един верен син на Мусина — Минко Ганев Галушев. Неговата кръв, смесена с кръвта на братята руси-освободители, циментира навек любовта и признателността на мусинчани към великия руски народ — наш двоен освободител.

Димитър Р. ДИМОВ

В ПОМОЩ НА АГИТАТОРИТЕ

Селското стопанство през Четвъртата петилетка

През годината на Третата петилетка нашето селско стопанство постигна големи успехи. Напълно завърши процестът на кооперирането — през 1960 година в социалистическия сектор беше включена около 99 на сто от обработваемата земя на селскостопанските стопанства. Извършено бе уеднажване на трудово-кооперативното земеделско стопанство. Това създаде условия за по-голяма специализация на селскостопанското производство, за подобряване на организацията на труда, за правилното и най-рационално използване на земята, за разгрътане на техниката, за изграждане на едри механизирани животновъдни ферми. През 1960 година в нашето селско стопанство работеха 40 000 трактори, приведе-

ни към 15 к. с. Над 7000 зърнокомбайна прибираха богатата реколта от есенниците. Небавно размах дойде механизацията на селскостопанското стопанство, увеличи се чувствително количеството на минералните торове. В резултат на това още през 1960 година бяха достигнати предвидените по Директивите на Третата петилетка средни добиви за някои основни култури, както и равнището на продуктивността на селскостопанските животни. Значително нараснаха и доходите на труженниците на село.

Нов, още по-мощен подем на селското стопанство чертаят Директивите на IV на БКП по Четвъртия петгодишен план за развитието на НРБ през периода 1961-1965. Предвижда се през Четвъртата петилетка общият обем на селскостопанската продукция да надхвърли с 45—50 на сто продукцията през 1960 година, а това чи-

сло на животновъдството — с около 55 на сто. Главният лост за увеличаване на селскостопанското производство ще бъде по-нататъшното повишаване на средните добиви от растениевъдството и продуктивността на животновъдството. Набелязва се към 1965 година средните добиви на пшеницата от декар обработваема площ да достигнат 200—210 кг, на царевича — 280—300 кг, на оризът — 88—90 кг, на слънчогледовото семе — 155 кг и т. н. Добивът на месо (в живо тегло) ще нарасне в сравнение с 1960 година с 64 на сто, мляко — с 64 на сто, на вълна — с 32 на сто, на яйца — с 48 на сто.

Поставените в областта на растениевъдството задачи ще бъдат осъществени чрез провеждането на редица мероприятия като пълното и най-рационално използване на поземления фонд и по-нататъш

ното развитие на отграслите, за които в нашата страна съществуват благоприятни климатически и икономически условия — лозарството, овощарството и зеленчукопроизводството. Това го изисква и международното разделение на труда между социалистическите страни. Предвижда се новите лозови насаждения да се насочат главно в обособените лозарски райони и да заемат предимно наклонените терени. По-голямо внимание ще се обърне на засаждаването на ранни сортове десертни лозя.

Все с оглед да се подобри използването на земята до 1965 година трябва да завърши районизираното, специализираното и концентрираното на селскостопанското производство. Ще продължи на още по-широк фронт повсеместната борба за усояване на нови обработваеми земи. В това отношение, макар и малко, резервите у нас не са изчерпани. Нови земи могат да се получат чрез отводняване на заблатените места, изкореняване на заклеветели гори, усояване на неизползувани досега земи и други.

Голямо внимание се отделя на полза от земелите. Първостепенна задача е повишаването при условията на нашата страна е изключително важно за рязко повишаване на доби-

вите от селскостопанските култури. Поради това в Директивите за Четвъртата петилетка се набелязва поливните площи в края на 1965 година да достигнат 10 500 000 декара. За тази цел се предвижда да бъдат завършени напоителните системи "Алеко" — Пазарджик, "Коларовград", "Видин", "Ново село" и "Рабин" — Видински окръг, "Еленица" — Варненски окръг, "Бели Лом" — Разградски окръг, "Карабоз" — Плевенски окръг и др. По-пълно ще се използват и съществуващите напоителни системи и местните водни източници.

През Четвъртата петилетка механизацията ще навлезе още по-нашироко в нашето селско стопанство. През 1965 година общият обем на механизирания селскостопански работи ще се увеличи в сравнение с 1960 година с 66 на сто. В по-големи мащаби ще се въведе комплексната механизация в растениевъдството. Чувствително ще се разшири нашият машинно-тракторен парк. През Четвъртата петилетка ще бъдат доставени нови не по-малко от 39 000 трактора, приведени към 15 к. с., около 10 000 комбайна, 3200 торо-разпръскачки, 9400 машини за борба с болестите и неприятели на земеделските култури и др.

Високите добиви в растениевъдството зависят от плодородието на почвата. Голямо влияние за повишаване плодородието на земята оказат торените с минерални и органични торове. Ето защо в Директивите се определя през 1965 година на 1 декар заета със селскостопански култури площ да се осигури около 8 кг химически торове (измерени в активно вещество) срещу 3,4 през 1960 година.

През Четвъртата петилетка изключително внимание ще се отдели на бързото развитие на нашето животновъдство. Това ще стане като продължи да нараства броят на селскостопанските животни и да се повишава тяхната продуктивност. През 1965 година броят на едрия рогат добитък трябва да достигне около 2 200 000 глави (в това число на кравите — 750 000), на овцете — 10 500 000, на свинете — 2 700 000, на птиците — 25 000 000.

Развитието на животновъдството зависи най-вече от създаването на здрава фуражна база. Поради това набелязват се мероприятия за чувствително разширяване площите на фуражните култури. Специално внимание се обръща на царевича, на фуражно-бобовите култури и на тревните смеси. Значително ще нараснат добивите на естествените лива-

ди и пасищата. Ще се разшири и промишленото производство на фуражи. Синтетичният белтък, който заема важно място в храната на селскостопанските животни. Препоръчва се по-пълно да се оплозотворят и боите на белтъчини промишлени отпадъци.

В по-широки размери ще се внедри и механизацията в животновъдните ферми. До 1965 година трябва да завърши елементарната и в основни линии водоснабдяването на фермите.

За осигуряване на набелязаните в Директивите мероприятия определя се за развитието на селското стопанство през периода 1961—1965 година да се отдели около 2270 милиона лв. капитални вложения, от които 317 млн. — лимитни.

През Четвъртата петилетка ще продължи по-нататъшното разширяване и усъвършенстване на материално-техническата база на ТКЗС и ДЗС. Това ще даде възможност чувствително да се повиши производителността на труда и да се снижи себестойността на продукцията, да се произведе повече и по-евтина селскостопанска продукция, по-пълно да се задоволят постоянно асистициите нужди на промишлеността от суровини и на населението от селскостопански произведения.

Ив. ПОПОВСКИ

в-к „ВОРБА“

стр. 2, бр. 81 от 7, VII, 1962 г.

Хората тръгнаха по нов път

От половин година работи ети кетированата бригада за комунистически труд при шампанския цех на Държавния винарски завод гр. Лясковец с ръководител Росица Влаева. През това време на другарство, взаимопомощ, взаимомощта и задължителния колективен живот, бяха основата на тяхната работа.

Бригата се състои от 11 жени, приблизително на еднаква възраст. В предприятието на шега им казват единадесетте сестри.

Над работната им маса стои красиво изработен малкият устен на бригадата, по който тя работи за завоеване на знамето „Бригада за комунистически труд“. Изпълнението на условията сега са особено важни пред Осмия конгрес на Партията.

Когато председателят на профсоюзната организация Д. Джонгаров поиска от бригадирката да посочи най-добрите, тя с гордост отговори: „Не мога да дела нищо. Всички работят еднакво добре“. Какъв достоен отговор!

Интересен е дневникът на бригадата, където се отразява всяко по-интересно събитие на колектива. Колективни посещения на филми и обсъждане то им, излезли, колективни четене на повестта „Ганчо Косерката“ от Пани Гинчев, изнесение на доклад, организиране на другарска вечеря, наречена „Вечер на първенците“ и много други. Няколко в средата на тетрадката пише: „На 2 март всички посетихме болната другарка Мария Гайнурова. Подарихме ѝ цветя“. Малки и обикновени на пръв поглед неща, които много говорят за дружбата между трудолюбивите хора.

Членовете на бригадата водят разнообразен обществен живот. След работния ден един от тях на репетиция във вокалната група при предприятието, други в читалищния хор. Всички участваха в кръжонка за изучаване материалите от XXII конгрес на КПСС. Сега с интерес бригадата разучава директивите на ЦК на БКП по Четвъртия петгодишен народно стопански план.

Христо Бонев

Прибират фиевото сено

Заедно с изпълнението на другите стопански задачи кооператорите от с. Овча могила започнаха и прибирането на фиевото сено. Въпреки засушаването добивът е сравнително добър и най-важното сеното е качествено.

Досега само полевдните

бригади на Иван Епчев и Иван Грънчев прибраха над 17 тона фиево сено и го складираха на купи при първа овцеферма.

Косенето и сушенето на фия продължава.

П. Панчев

Всички задачи едновременно

Усилен труд кипи сега навсякъде по плодородните вътрешни поля.

Ето по цял ден из общинните и развътливачни като каквако оземом жълто море блокове буботят и жънат като некасити хали лет моции комбайна — два от МТС Горна Оряховица и три изпратени на помощ от МТС — с. Антоново. Те „оживаха“ ечемика на площ от 1200 декара, от който се получи близо 300 000 кг зърно. От два дни комбайните навлязоха и в пшеничните блокове. А пшеницата тази година е 6,300 декара. На ден комбайните жънат по 300-600 декара. Най-добри резултати постигна младият комбайнер Иван Димитров, който през този

кампания „забраздява“, както се казва, а така също и опитният и дългогодишен комбайнер Марко Георгиев. И двамата се стараят да не се посрамят.

Не знаят покой и стопанските ръководители на кооператива. Сега те най-често сподобят комбайните, следят тяхната работа, оживяват едното зърно, радват му се.

Като се има предвид капацитетът на комбайните, а така също и жътвата, която кооператорите ще завършат след ден-два на ръка, тоя ще приключи за не повече от седмица.

Успоредно с жътвата, не остават назад и останалите задачи. Механизаторите Неяко Георгиев и Обренко Йорданов със своите дизели

денем извадят сламата от пожнатите блокове, а нощем орат. Механизаторът Боян Живков е засял вече 100 декара зърно и втора култура за зърно и 600 декара за сilage.

Кооператорите от полевдната бригада вързат да окопаят някои от пролетните култури, валят картофи и пр. Лозарската бригада докопават ягоди и преска лозята. На нея е възложено да рожже и 300 декара ржж. В зеленчуковите градини сега силите се хвърлят в бране на домати за износ. В помощ на тях от една седмица е вече сформирания средношколска бригада, която ще има като главна задача да манипулира доматите.

Не остават назад кооператорите и в поливката на различните култури. Всички помпни станции са в действие. За пръв път тази година е пусната и помпната станция в местността „Сабина“.

Нея са полети вече 700 декара царевича, засети по квадратно-гнездовия начин. Продължава поливката и на останалите култури.

Кооператорите засадиха 100 декара тютюн от сорта „Виржиния“ в местността „Ланер“. Имайки предвид необходимостта от него през тази година те полагат много грижи за неговото отглеждане. Той бе разсаден навреме. Качествено се извърши и първото окопаване. По време на засишването бяха взети мерки и тютюнът бе полят. След поливката той бе подхранен с по 5 кг амониева селитра на декара, а преди няколко дни завърши и втората копка.

По всичко личи, че стопаните са решили да припятят призива на Партията и Правителството за получаване на високи добиви от тютюневата култура.

Всички задачи във Върбица се извършват едновременно. Тук няма подценяване на една задача за сметка на друга. И това е хубаво и правилно. От това зависи изпълнението и приносите на плана за 1962 година, както за Върбица, така и в целия Долнооряховски кооператив.

Димитър Габровски от Обществена редакция на в. „Борба“ с. Долна Оряховица

Н. БОЖКОВ

Бригадирът на ш. а. полевдната бригада Йордан Куцаров и агрономът Иван Георгиев от ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликраище, сред пшеничните блокове с натежали класове.

Снимка: Ив. Воденичаров

Хора и рингове

Един работен ден. Хълмове в старинен град са разкрасили светлосиния емай на небето и навред е кипнала тъмна зеленина.

Завод „Васил Мавриков“ се тресе от напрежение. Просторната зала на предачния цех се огласи от монотонния шум на машини. Снопчетата яркостъбне, които нахлуват от прозорца се превръщат в мека зорбита светлина: стелат се една видими облачета от сребрист прах и по зелените лъскави гърбове на машините и по работните манти на работниците е полетяла топлата памучна скреж. Корпусите на предачните машини са обсадени както всеки ден: лъскавите двигатели сияят, грабнали частича от лъчича на слънцето. Зелените палчета непрекъснато смучат влакна от грамидите с предвещава.

Смяна „И“ от първа бригада се бори за звание „Смяна за комунистически труд“ и

прави ежедневния си пробег в производството. Девойките са облечени в зеленикави рокли, пребрядени със забравки. Очите им непрекъснато играят по сложните детайли на бръмчащите машини. Само за миг една нишка е прекъсната — секунда-две и преждата пак потича.

Смяна „И“ има кратка история — смяна от младежи, които живеят в здрав колектив. Тук са винаги пред очите първенците на смяната: Маришка Тестярова, която изпълнява нормата си 120 на сто. Дочка Делгеоргиев 115 на сто; Олга Йопова 116 на сто.

Майсторът на смяна „И“ Вълчо Вълчев непрекъснато обикаля и следи движението на машините. Той е среден на ръст с открито чело, затиснато от кичур тъмноруса коса и светли очи. За смяната той говори просто и ясно, както за свое семейство.

Смяна „И“ от първа бригада атакува както винаги. За осем часа трябва да се изпревда над 6 тона прежда. Задачата на смяната, която се бори за комунистически труд, е не само висок процент на изпълнението, а и високо качество на преждата. През първото тримесечие нашата смяна е на първо място в бригадата и всички мислят да не изпускате това, което сме завоевали.

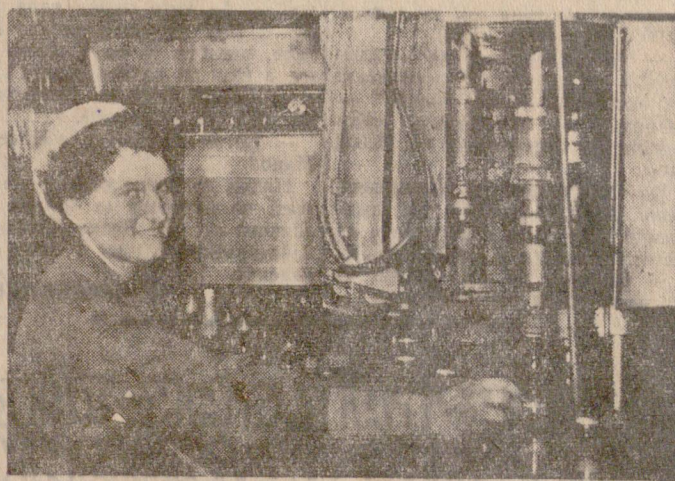
Манипулацията при огромните зеленикави рингове съвсем не е проста — иска се знания, опитни ръце и очи. Но работниците от смяна „И“ са усвоили отлична технологията на производството.

Вратата на предачния цех широко се отваря. Залива поток от развеселени момичета, облечени в сини манти със сини барети. Въздухът предачки от интерната идват на практика. А старите работници по почина „Предай своя опит и знания“ в чест на VIII конгрес на БКП са решили добре да обучат 52 девойки.

Избуяла е над всички ученицата от първи курс Даринка Стефанова, говори свенливо, но сърдечно: „Учим, практикуваме и живеем винаги заедно... И чакаме деня, когато ще бъдем вече истински предачки.“

Грохот на машини, прорязан от подвикванията на предачките. И пред очите непрекъснато трепка в зелена светлина огромните рингове, обсадени от младите предачки на смяна „И“.

Йордан ВАСИЛЕВ

На новата кромкорваща машина в пивоварна фабрика „Балкан“ — В. Горново работи Росинка Николова. На смяна се запечатват по 35 000 бутлики.

Снимка: Ив. Воденичаров

ЗА „КЛЕКАТА“ ПО ВОДОПЛАВАЩИТЕ ПТИЦИ

С оглед получаване на повече и по-евтино птиче месо, редица ТКЗС в окръга от няколко години започнаха отглеждането на гъски и патици. Но тъй като все още повечето от стопанствата нямат достатъчно опит, допускат голяма смъртност при отглеждането на младите гъсета и патетата, с което се нанасят големи загуби.

Едно от най-често срещаните се заболявания по гъсетата и патетата, което поражда младите водоплаващи в голямо количество наведнаж е „клеката“. Клеката не е самостоятелно заболяване, а по-скоро симптом на редица заболявания и се проявява главно със загуба на апетит, кучота, трудно вървене, залежаване и бърза смърт. Но тъй като главният признак на заболяването е невъзможността на животните да се движат и да се държат на краката си, затова и народът с право го нарича клека.

Нашият досегашен опит вързва с причините на това заболяване показва, че основната причина за появата му е недостатъчното хранене по време на извънредно бързия

растеж на животните в първи и втори месец от излюпването и масовото им опаразитане с различни ендопаразити. На базата на недоимъка, главно на белтък, витамини и минерални соли се развива рахит, заболявания на ставите и мускулния апарат на краката. Разстройва се обмяната на веществата, което води до нарушения в сърдечната и белодробна дейност и до бърза смърт. В някои случаи в заслабнали организми на заболялите животни се активизират някои чревни бактерии, които предизвикват диарии и още повече изтощават организмите или плесени от рода на аспергилусите и др., които водят до задушаване.

Практиката да се хранят младите водоплаващи птици със смеси за пилета и в количествата горе-долу колкото за последните (до 30-40 гр на едномесечни) без добавка на други храни, показва, че такова хранене не е достатъчно. Според литературни данни и от опита на челини стопанства едномесечните патета и гъсета трябва да получават по 120 гр.

пред, науката е слънце“ си повтаряха понякога те. И науката победи. Сега седемдесет крави сутрин и вечер, като по програма си влизат в залата на доилния агрегат. Почти всяка си знае мястото и всяка група от по осем крави си има водачка.

Баба Иванка Канчева, която надникнала и видяла тръбопроводите, механизмите, цимент, желязо сама почувствава тръпки и се прекръстила.

— О-х-о-х и ви! Мляко са искате от тези крави! — се учудила тя. Други казвали:

лата струя в стъкления тръбопровод, който се влива в цистерната. Колко лесно е сега и за тях! Пък бързо става. Цялото стадо за около два часа минава през агрегата.

Трудът е облекчен, но Стоян се безпокои за плана. Не са много сити кравите. Има още 40 телки крави, но останалите не са всичките като Белуда и Леда, от които вземат по 20-22 литра на ден. Какво да правят с тези, които спадат до 8-10 литра. По тези въпроси отново на помощ идват бригадирите, зоотехниката и председателят на стопанството Никола Кушев, които постепенно подобряват породите на доилните крави.

Манипулациите с доилния агрегат не само за Стоян, но и за бай Стефан, който не е бил на курс за толкова обикновена и приятна работа, че те я вършат винаги с усмивка на уста.

— Преди всяко доене и след това целият доилен агрегат се измива и дезинфекцира — пояснява всичките си задължения Стоян Ангелов — разполагаме винаги с тилла и студена вода. След чистата вода по тръбопроводите пускат сапунена вода и най-после дезинфекцията се извършва с натриев хипохлорид.

Още с влизането в залата емоцията „Металургия“ буди у всеки човек хубави чувства на гордост, че това е българско. Но като последен кравовете за топла и студена вода написани българските думи „топло“ и „студено“ с латиница си казват — „нича нашата кирилица отстъпва на латинската“.

Здр. ОТЧЕВ

За ягодовите насаждения — навремени грижи

Че ягодовата култура е високодоходна в това са убедени всички кооператори и особено агрономите и ръководителите. Въпреки това обаче в окръга е намерила място една вредна практика — след беритбата на плодчетата за насажденията да не се полагат никакви грижи до късна есен. Не са малко случаите ягодовите насаждения да заплевелят до такава степен, че окопаването да е невъзможно, ако не се покоси тревата.

А какво е необходимо да се направи? Сламата, която е застлана под плодчетата трябва да се почисти и изгори и в никакъв случай да не остава в насажденията, защото е източник на зараза. Предвид на това, че по време на беритбата на плодчетата почвата в насажденията е силно отгъпана и сбит е необходимо да се извърши поливка, предшествувана от подхранване и след това окопаване. При подхранването трябва да се внесат по 10-12 кг амониева селитра, 30 кг суперфосфат и 10 кг калиев сулфат или 50-60 кг растителна пепел на декара.

Изтощението от родителния ягодов растения реагира много добре на напояването и обработката на почвата. Затова през юли и август трябва да се извършат двестри поливки, последвани от окопаване на почвата.

Премахването на ластуните е тясно свързано със създаването на нови ягодови насаждения. Ластуни трябва да се оставят само на тия площи, от които ще се произведе разсад. От всички останали насаждения ластуните се премахват редовно, защото в противен случай добивите през идната година се намаляват с около 20 на сто.

Наред с грижите за съществуващите ягодови насаждения трябва отсета да се вземат мерки за производството на достатъчно ягодов разсад, както и навременна и качествена подготовка на площите. В това отношение кооперативните стопанства не вземат нужните мерки и ежегодно загъняват със засаждането. По такъв начин една част от растенията пропадат от студено и плодове почти не се получават на следната година. А опитът показва, че когато ягодиите се засадят през август от младите насаждения могат да се получат по 200-300 кг плодове от декара. Но за да стане това сега през юли следва да се подготвят площите, като се извърши предпосадна обработка на почвата, чрез изораване на дълбочина 30-35 см., а при възможност с продълбочител на 40-45 см. Редно е преди оранта да се внесе по 2-3 тона оборски тор и 50-60 кг суперфосфат на декара. Засаждането в никакъв случай да не става по-късно от август.

К. СПАСОВ

ЮНСКОТО СЪВЕЩАНИЕ ГИ МОБИЛИЗИРА

Указанията на Юнското съвещание в ЦК на Партията ентусиазира многобройната колективна на шивачката кооператива в Горна Оряховица. След като прецени възможностите си, колективът на кооператива даде обещание да произведе допълнително надплатена продукция за 66,000 лева, от които половината да се икономиса материално.

Давайки това обещание, трудолюбивите работници знаеха, че досега от икономисани тождани са ушито над 5,000 броя различни ви-

две детски и юношески роклички.

За шестмесечното планът на кооператива е изпълнен 104,64 на сто, като е дадено надплатена продукция за 39,600 лева. На първо място се отдели за детски роклички — конфекция, изпълнила плана си 127 на сто, следван от юранджийския отдел — със 105 на сто изпълнение на плана. Не остава назад и отделът за летни панталони, в който работят двете бригади за комунистически труд с ръководители Петър Давидков и Злати Иванов.

Добрите резултати на кооператива се дължат на проведената реконструкция в началото на годината. Прилагането на цеховата стопанска сметка и специализиране на производството в двата основни отдела, спомага за значително увеличаване производителността на труда.

Сега по всички отдели и бригади се разгаря съревнование в чест на VIII конгрес на Партията, който работниците се готвят да посрещнат достойно.

Н. БОЖКОВ

Борбата за опазването на младите водоплаващи птици е важно мероприятие с оглед получаване на повече и по-евтино птиче месо, затова на този въпрос е необходимо да се обърне особено внимание.

д-р Йорд. ДЕНЕВ директор на РВИ гр. В. Търново

д-р П. КОНСТАНТИНОВ ст. научен сътрудник д-р Н. КЮРТОВ ветеринарен лекар

в-к „БОРБА“

стр. 3, бр. 81, 7, VII, 1962 г.

Я КОЖИ МИ...

Я кажи ми, облаче ле бяло,
много ходиш, много
си видяло,
има ли през това лято
Ойце царевича неполята?
Отговаря облачето бяло:
много скитам, много
съм летяло
в Дебелец до сами реката
гледам царевича неполята
има-няма деветстотин ара,
няма кой вода да ги прекара;
Спирам горе на небето,
кръв ми капе от сърцето.
Аз и синях малко дъжд,
но не можех отведнаж
работата да оправя;
Затова на Килифарево
към стопанската управа
давам препоръка ей-такава:
Да запирате ръкави
и поливате по мъжки,
че насенен че берете
само царевични дръжки!

Жилоносец

ЛЕДЕНИ ВЪЗДИШКИ

Преди няколко дни съвсем случайно
номинах през село Сушица. Стори
ми се, че там слънцето пече по-силно,
отколкото в другите села. Взе да
ми притъпява пред очите. Почнах
да си висушам, че след малко
ще се съвзема. Не разбрах как се
озовах в селскоопа, надгнана първа
попаднала ми лимонада и извиках
от ужас:
— Не ния чак лятно време!
— Бирата също е топла.
— Зашо не я сложите в хладилник,
ка?

— Зашо не е повреден.
— Поставете я в другия хладилник.
— И той е повреден.
— Тогава натришете лед!
— Няма. И ледогенераторът е повреден.

Вдигнах стрелба ослани. Как е въз
можно такава безобразие. Не стига
дето хората не могат да се разхла-
дят, но има опасност за се разва-
лят хранителните продукти. След ка-
то се нахвърля здравата на ръководи-
телите на селскоопа, разбрах, че не
съм прав. Искали хората Окръжния
кооперативен съюз — Г. Оряховица
да изпрати специален техник. Обеща-
ли ми. Веднаж, два пъти, че ми ста-
на хладно. Излезе, че студено и без-
отговорно отношение на Окръжния
кооперативен съюз има съществено да
разхлажда не по-лошо от студентите
напитки.

глог

БАТЕ СТЪРШЕЛ

замоли
един от младежите-ком
сомолци от село Долна Липница
да сподели своя опит във
връзка с лятната кампания.
Той с готовност се отзова на
молбата ми. Ето какво ми раз-
каза:

През горещите летни дни на-
прежението не трябва да спада
никога за момент. Ето защо, аз
като ръководител на младежката
комсомолска бригада, още от
рано сутринта връзвам работни-
те инструменти (щеките) на
членовете на бригадата. Всички
съзнателни комсомолци за-
стават групово край моникса с
щеките при нозе. По даден знак
всеки дава своя принос и според
способностите си разгравя
топките върху зеленото сукно.
Новопостъпилите членове на
младежката бригада се зачисля-
ват към някой по-стар и из-
печен мониксджия, който е
длъжен в кратък срок да пре-
даде своя опит и знания. На
стажуващите се показва с
пръст мястото на споната, за да
се улесни тяхната квалификация.
За онези пък, които от-
давна не са работили на зеле-
ната площадка се уреждат съ-
ответни курсове за преквали-
фикация.

ВЪПРОС — А срещате ли
трудности в работата?

Бодлив трън

СКИЦА

колко встрани, цвят и дебели-
на на картоната, цвят и дебелина
на хартията за облицовка.
— Но това е цяла проекто-
сметна документация!...
— Възкликна клиентът. — Не мо-
же ли тук да Ви обясня.
— Не може! — прекъсна го
началникът на цеха. — Доку-
ментацията ще остане на бюро-
то ми. Когато имам време, ще
се запозная с нея и ще се про-
изнесе по поръчката!
— Но изработката на една
папка...

в-к „БОРБА“
сеп. 4, стр. 81, 7, VII, 1968 г.

Микрофонен радиорепортаж

Предава радиовъзел
Ресен! Други слушате-
ли, нашият микрофон се
намира в „универсалния“
зеленчуков магази-
н с продавателка кака
Руска. Първо ще Ви
опишем обстановката, в
която се намирате. (То
пък една обстановка).
В магазина няма раф-
тове. Единствен по уред-
бата си в цялата стра-
на. В ляво се намират
кафези с отдавна увех-
нали листа от зеле и
парчета от полуизгнили
криви краставици. Про-
тичу чували с царевича,
край които е разпалена
машината.

Момент, драги слушате-
ли, ето и самият път
измъкна добре охране-
ното си тяло от чувала
и несмутен се прибира

в дупката си за почи-
вка. Това е един от мно-
гото постоянни обитате-
ли.

Има и други интерес-
ни неща, но няма въз-
можност да ги съобща,
тъй като, върнали се от
жества, кооператорите
напират да си направят
покупки.

Поднасям микрофона
към първия клиент,
който приближава към
мисления бакалски рафт.

— Един килограм зе-
ле, кака Руске!

— Не са ми докарва-
ли скоро, ка!

— Тогава два кило-
грама краставици!

— Отдавна нямам
нищо грам!

— Дайте ми поне мал-

ко шипки за чорба!

— Шипки няма, но
има екстра сушени бал-
кански сапун за компот.
Колко да ти отмеря?

— Не, не, по-добре
зелен боб ми дай!

— Чудесен зрял боб
има, вземете, само с ед-
на вода учира. Хайде,
ка, що не вземате!..

(Друг клиент)

— Другарко, като ня-
мате, зеленчук, поне
напишете на вратата: „Зе-
ленчуковият магазин зе-
ленчук не продава“. Да
не си губим времето. Ха
сега, дай ми четвърт
цвеклено семе!

— Чакай, бе другарю,
от кога вися за една
бележка да получа 20
пилета от люлунята.

— Како Руске, ма, мо-
ля ти се оттегли ми ед-
но резане мая да си
подхвана хляба, че съм
оставила малкото само!

— А бе, бунце, ти пи-
таш ли ме от кога дре-
маш за крина царевича!
Договор съм сключила
прасета да храня за
държавата. Настрана,
че като се развъртя, с
този козелен чувал...

КАКА РУСКА:

— Я мъжице, бе, че
те чуе председателят на
селскоопа Кръсто Калба-
нов, че не можеш се
оправи.

— Той цяло село не
чува, че иска зеленчук,
че мен ли!

— Брей, то в този зе-
ленчуков магазин всич-
ко има, но не и зелен-
чук. И туй ми било тър-
говля.

РЕПОРТЕР: И та-
ка, драги слушатели,
преодохте Ви репор-
таж от „универсалния“
зеленчуков магазин.
Репортер:

Виолетна ЯНТЪРСКА

БИ БИЛО ХУБАВО...

Г. Оряховица — Кръ-
стец. Влакът вече
набира скорост. Вагон-
четата ритмично тра-
кат. По прозорците са
обвесили глави пътни-
ци.

Гост синкав дим...
В полумрака проблес-
ват червените огънчета
на десетки цигари. Огек
ва кашлица и висок го-
вор. Жените се замяждат
с пътниците които пу-
шат. Една майка е по-
ставила детето си на

ба...жонка. Весело
и забавно. Това се ка-
зва колективен живот —
пушачи, баби, старци,
булки и пеленачета.

Внушката на фигура
на кондуктора: разбу-
ва пътниците. Огеква
заповеднически глас.

— Показвай билети и
карти. По бързо...
Вагончетата ритмично
тракат. И колко би
било хубаво да има в
този влак специално жу-
не за майки.

ЧОВЕЩИНА

Двамата есенес се цепили в
ресторанта. Единият запален то-
почен, предложил на другия да
попълни фиш. Щастливият, как-
то го наричат сега, се съгласил и
цифрите зачеркнал наслухи. Но
като допирало до пари, смачкал
фиша: „Вятър работи!“ реклъ
— Ами дай да се чукаме!
Тоточецът укорително кимнал
само и отнесъл смачканата хар-
тия в приемната пункт. И не
пошел ли — шестца! Съвестта не
позволила на младия човек да
присвои чуждото щастие и той
уведомил другаря си, че печели
80 000 лева (стар курс).

— Честен човек, браво! — въз-
хитиха се хората на достойната
му постъпка. „Човек излезе!“ —
казаха и за щастливия, който
полари на благотелата си 15 000
лева.

Но човещината на щастливия
беше дотук. Напълни той дже-
бовете си с пари и се закова на
масата с мезета и скъпи питиета.
— Човещи ги яж, момче! —
сгънаха го от предприетото.

Но вместо да ги послуша, щаст-
ливият прати на бригадир си
бележка, че е щастливият и пове-
че няма нищо общо с думата
труд. Шест месеца не стъпи на
работа. Па и плоска, музика му
свърш и коучите игра. Изпретия
чак, когато се свърши щастие.
В къщи две деца, а пари и за
хляб няма.

— Бате, — приплакал на бра-
товия си, зауча, — заеми ми
5 лева, че тъй и тъй. „Жената
ми изяде парите!“
— Тъй ли! — кипна сродникът
му. — Аз като пиша една го-
во. Бял ден не е видяла кле-
тата, откакто ти видя много па-
ри, а шил си да я пълниш.

— Ако не беше тя, десет хиля-
ди щях да имам още.
— Бе ти 65 хиляди взе, че...
Марш!

Някои долнооряховчани не ка-
жат, че казаното се отнася за
едикого си. Не! Всяка прилика с
действителни случаи е само съв-
падение.

Г. ЗМЕЕВСКИ

ТИК-ТАК, ТИК-ТАК, ДНЕС ИЗМАМИХ УТРЕ ПАК

ЧУВАЛ бях, че часовни-
карството е най-тънкият
занаят, но неотдавна се уверих,
че това е стопроцентова истина.
Когато видях как стрелките на
ръжичия ми часовник стоят без-
жизнено, сърцето ми се сви.
Ами сега? Опитах се да навия
пружината, но за голяма моя
изненада започнаха да се вър-
тят стрелките. Не ми оставаха
нищо друго освен да потърся
услугите на часовникарското
ателее на кооперация „Метал“
— В. Търново.

На гишето, където се прие-
мат часовници за поправка, бе-
ше застанал Симеон Симеонов.
Той хвърли бегъл поглед вър-
ху повредената вещ, побутна я
тук-там и като някой ясновидец
веднага отсече:

— Има съчупена част!
— Колко струва тя?

— Три и петдесет. — отсъ-
ли той и ми върна часовника.
Случи се така, че в момента
нямах толкова пари. Отидох
след два дни. На гишето беше
друг майстор — Гошко. Той
взе часовника, отвори го набър-
зо, завинти някаква бурмичка
и ми го подаде.

— Има съчупена част! —
обясни ми аз.

— Готово! — каза ми учуден
той.

Погледнах часовника и се
стъписах. Вървеше животноче-
то сякаш никога не се е по-
вреждало.

— Все как колко струва? —
зарядан навиках аз.

— Нищо!

Изведнаж любопитството ме
накара да се замисля. Интересно,
какво ли щеше да стане,
ако бях дал парите. Така се
озовах при Симеон часовника-
ря.

— Щяхте да си получите об-
ратно парите! — отговори ми
вежливо той.

— А колко пъти досега сте
върждали надвезти пари на грав-
дани?

— Не мога да си спомня та-
къв случай.

Настръгна ми косата. Във
В. Търново има поне тристот
хиляди души, които не разби-
рат от часовници. И аз не раз-
бирам. Но затова пък владея
римите. Така се роди заглавие-
то. Но за да бъде справедлив
ще се коригирам: Тик-так, тик-
так, ако днес не измамих, утре
ще опитам пак!

Бедчо ЧЕРНЕВ
(по дописки на Ив. Минчев)

„ГРИЖОВНИЯТ“

Кар. П. Борозков

Все още икономическите ръководители на ТКЗС и
МПС не предлагат необходимите грижи за ме-
ханизаторите.

— Комбайнерите да оставят машините и веднага да
дойдат тук, за да ги питам как са —що са!...

ЗАСПАЛИ МИ СА, ЗАСПАЛИ...

Полетнали ми дор трима левенти,
три юнака с яка мъжка сила.
Полетнали, та сладко заспали,
па си хъркат дор половин година...
Не са били дор трима левенти,
най били състави сатирични.
Първи юнак в Джулоница спие,
втори юнак хърка в Павликини,
трети в Батак хич се не събужда!
Край юнаци ден през ден минават
все отбор другари отговорни
от съвети, от комитети.
Стъпват с леки стъпки самодивски
да не би левенти да събуждат,
че левенти много критикуват,
по-добре да спят, та да мируват!
Долетала птице разговорче,
над юнаци кацнала, запяло:
„Ой ви вазе, момци сатирични,
ой ви вазе, юнаци критични!
Доста време спяхте и проспяхте!
Я станете, сили разкършете,
та развейте байрак сатиричен,
поведете все отбор дружини —
комсомолци, млади сатирици
срещу трешки да се борят смело.
Да разчистват друмчетата светли,
по които венчки дружно крачим!“
Птице дее, а юнаци хъркат,
хем си хъркат хем тихом говорят:
„Кат ни пеше пиле, кой те слуша,
че юнаци хич не ги е еня!“

Герчо ТАМБУРАТА

КЪСОГЛЕДИЯТ

Кар. А. Гецов

— Докторе, освен долният
ред нищо друго не виждам!...

Справочник на читателя

КИНО

От 9 до 15 юли кината в
окръгъта ще представят: „9 септември“,
В. Търново. „Бягство от ада“ — Г. и
П. серия: „Искра“, В. Търново. „Бу-
днешенски покрив“ — Нош срещу
Рождество: „Ал.“, „Константинов“,
Свищов. „Тереза“ и „Империя на
слънцето“, Академия, Свищов. „Танц
а събота“ и „Необикновена любов“,
„Напредък“, Г. Оряховица. „Мексика-
нецът“ и „Измаменият“, „М. театър“,
Павликини. „Будящият покрив“ и
„Възрастен дедо“, „Хр. Ботева“, Яс-
ковец. „Родени да живеят“ и „Профе-
сията на госпожа Уорън“, „Хр. Бо-
тев“, Елена. „Главният учител“ и „Ро-
мео, Жулиета и мракът“, профсоюз,
но кино „Хар. Стоянов“, гара Г.
Оряховица. „Военна музика“ и „Въз-
растен дедо“.

ТЕАТЪР

Народният театър „Иван Вазов“
София ще представи на 10 м. в
Горна Оряховица комедията на Джон
Пристли „Скандал в Брикмил“.
Със същата постановка театърът ще
постува на гражданите на Велико
Търново на 11 юли.

ПРОДАВАМ

етаж, „Иван Вазов“
24, Търново. Справ-
ка: „Тимотър Иванов“ 113 Дена
Колева.

ФИЗИКУРА И СПОРТ

Републиканско първенство по вдигане на тежести

Отново Велико Търново става
център на крупно спортно съби-
тие. Вечера на комплекса „Юнак“
започна Петото републиканско
юношеско първенство по вдига-
не на тежести...

Богато украсен е спортният
комплекс. На специална постав-
ка е окачена емблемата на шам-
пионата. Отдолу внушителни ло-
зунги призовават: „Да направим
дизането на тежести масов
спорт“, „Щангисти, повишават
спортното си майсторство“. В 16
часа, под звуците на тържес-
твен марш, на площадката изля-
зоха състезателите на петнадесе-
те отбора — участници в първее-
ството. Тук са представителите
на градовете София и Пловдив
и окръжните отбори на Кола-
ровград, Хасково, Толбухин, Ру-
се, Варна, Видин, Бургас, Ми-
хайловград, Ст. Загора, Плевен,
София, Пловдив и В. Търново.

От името на секцията по вдигане
на тежести при Окръжния
съвет на БСФС във В. Търново
състезателите приветства Иван

Костурков, който обяви Петото
републиканско първенство по вдигане
на тежести за юноши за открито.
Пионери от В. Търново поднесоха на отборите бу-
кети цветя...

На подиума застана състеза-
телят Георги Георгиев от Бур-
гаски окръг. Той подвигна щан-
гата (40 кг.) и постави началото
на голямата борба. След него
в състезанията се включиха и
останалите спортисти от „най-
лека“ категория Б. Цолов от
Михайловград, Здр. Иванов от
Толбухин, Ст. Панайотов от В.
Търново, С. Маринов от Видин.
Най-добре се представи юношата
Атанас Андонков от Русе. Той
вдигна сполучливо 65 килогра-
мовата щанга и постави нов ре-
публикански рекорд в първото
движение (повдигане) на кате-
гория „най-лека“ (ст. рекорд 62,5
кг.).

Корекция на досегашния ре-
публикански рекорд бе направена
и в следващото движение на
трибой — „изхвърляне“. Нанесе
я надеждният състезател Стоил
— истов от отбора на Пловдив
(града) — той постигна 67,5 кг.
(ст. рекорд 65 кг.). След това
продължиха състезанията още
две категории, „полулека“ и „ле-
ка“.

Днес от 16. и утре от 9 часа,
ще се състезават и юношите от
останалите категории, ще се из-
лъчат новите лични и отборни
републикански първенци.

Ал. Тошев

СРЕЩИТЕ СА НАПРЕГНАТИ

Три вечери волейболната
площадка при градския стадион
в Павликини беше огнена до
късно. Играеха се финалните
срещи за излъчване на градски
първенец. След двумесечна
борба между 16 отбора за фи-
нала се класираха ДИП „Ва-
грянка“, ГНС, МВР и ОТП.

Рутинираният отбор на ГНС
победи всичките си противници
и спечели купата. Второ място
зае отборът на МВР.

Оспорвана е борбата в „А“
и „Б“ футболни групи. Среци-
те са напрегнати.

ДИП „РЕКОРД“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

Началник Качествен технически контрол
с основна заплата 115 лева

Кандидатът трябва да има висше тектитлно образо-
вание — тъкхачество или средно такова.
Справка — директора на предприятието. 1-1

Техникум по механизация на селското стопанство гр Павликини

ОБЯВА

Дирекцията на Техникума обявява, че през учебната
1962/63 г. ще приема курсисти за първи курс по специал-
ността:

1. Механизация на селското стопанство — 95 младе-
жи и 10 девойки, завършили VIII клас.

2. Хидромелиорация (подвижно земеделие) — 35 мла-
дежи и девойки, завършили VII клас.

Курсът на обучение за отдела механизация на селско-
то стопанство е пет години, а за отдела хидромелиорация
— четири години.

Завършилите Техникума получават средно образова-
ние и специалност среден техник — хидромелиоратор, и
могат да следват във всички висши учебни заведения.

За двата отдела се приемат курсисти от Търновски, Габ-
ровски, Ловешки, Търговишки, Плевенски и Коларовград-
ски окръзи.

Кандидатите подават необходимите документи за отде-
ла Механизация на селското стопанство — до 10 VII 1962
година, а за отдела Хидромелиорация — до 20 VII 1962
година.

Половината от кандидатите ще бъдат приети в обще-
житието на техникума. На всички курсисти се дава без-
платна храна (закуска, обед и вечеря).

За справки да се обръщат към Дирекцията на техни-
кума.